

Nr 100.

Av herrar **Sundberg** och **Widell**, om tull å färsk långa.

I anledning av i bägge kamrarna väckta motioner beslöt riksdagen sistlidet år åsättande av en importtull å långa, färsktorkad, av 75 öre pr kg. Denna tull ansågs nödig för bevarande av det månghundraåriga svenska storsjöfisket, vars bestånd vilar på möjligheten att i största tänkbara utsträckning oförkränkt förse den svenska allmänheten med den s. k. spillången, varav lutfisken beredes. Ut motionerna utvecklades, hurusom denna gamla näring allvarligt hotats därigenom att man i Norge, där lutfisk icke kommer till användning, under de sista åren börjat bereda spillånga icke för konsumtion i det egna landet utan för export till Sverige. Då av skäl, som utvecklades i motionerna, den norska spillången kunde försäljas billigare än den svenskfångade, föreläge fara, att den svenska marknaden komme att översvämmas av norsk spillånga, varigenom det svenska storsjöfisket och den därtill anslutna beredareindustrien förr eller senare måste nedläggas.

Motionärerna yttrade uti nämnda motioner, att kravet på denna tull borde kunna vinna förståelse även i Norge, då det ju avsåge att i ett förutvarande norskt landskap skydda en urgammal näring, som icke tidigare bedrivits i Norge och icke heller vore avsedd att i någon mån tillgodose konsumenterna i detta land.

Tyvärr ha motionärerna icke blivit sannspådda uti detta sista avseende, enär man, efter fastställande av den nya tullen, söker från norskt håll med stor iver neutralisera verkningarna av densamma genom att intressera svenska affärsmän i den bohuslänska skärgården att uppträda som bulvaner för norskt förlagskapital i syfte att till denna skärgård förlägga en spillångeberedning, som uteslutande skulle grundas på införsel dit av norsk råvara. Dylika försök ha pågått ända sedan i somras och förfarandet har fått stöd genom gillande omöden i norsk press.

Det ligger i öppen dag att en utveckling av detta bulvansystem skulle bliva ruinerande för det svenska storsjöfisket.

Då det gäller att förhindra en sådan utveckling synes man ha att välja på två utvägar,

1:o att belägga även den färska lången med tull;

2:o att stadga förbud mot import av färsk långa med rätt dock för vederbörande spillångeberedare att erhålla licens för import av en del av sin råvaruförbrukning. Härvid torde man, med hänsyn till den nuvarande storsjöfiskeflottans storlek, kunna utgå ifrån att c:a 70 % av Sveriges behov av spillånga kan beredas av svenskfångad råvara. Den kvantitet, som efter särskilt tillstånd skulle få införas utifrån, skulle alltså belöpa sig till c:a 30 % av total-

förbrukningen. Denna import skulle fördelas mellan beredarna efter behov sedan stadgad kvantitet svensk råvara inköpts eller kontrakterats.

För vår del hålla vi före att den första utvägen eller åsättande av en importtull även å färsk långa är den lämpligaste och verksammaste. Denna tull torde i huvudsak drabba endast det ovannämnda illojala förfarandet.

Vid övervägande av den tullsats, som skulle kunna komma ifråga, bör uppmärksammas dels att den fastställda tullen å den torkade färska långan utgör 75 öre pr kg., dels ock att för tillverkning av 1 kg. spilllånga erfordras $4\frac{1}{2}$ kg. färsk långa. Med hänsyn härtill synes tullen å den färska långan böra sättas till $\frac{1}{5}$ av 75 öre eller 15 öre pr kg.

Med anledning härav få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta åsättande av en importtull å färsk långa av 15 öre pr kg.

Stockholm den 21 januari 1933.

Axel Sundberg.

Ludvig Widell.
